

ಇದೊಂದು ಮಾತು ಅಪ್ಪ, ಮಗಳ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯಕ್ಕೆ ಹುಳಿ ಹಿಂಡಲು ಸಾಕೇ ಸಾಕು ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನವೇ ನಾಲಿಗೆ ಯಜಮಾನಿಕೆ ವಹಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. 'ಮಾತು ಆಡಿದರೆ ಹೋಯ್ತು, ಮುತ್ತು ಒಡೆದರೆ ಹೋಯ್ತು.'

'ಭ್ರಮೆ ಹಿಡ್ಡಿದ ಕಣ್ಣೇ ನಿಂಗೇ. ಸೀರೆ ಇದ್ದಿದ್ದೇ ಇಷ್ಟಿರ್ಬೇಕು.'

'ಇರಬಹುದು ಅಪ್ಪಾ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣೇ ನಂಗೇ ಮೋಸ ಮಾಡಿರ್ಬೇಕು..'

'ಆಯ್ತಲ್ಲ, ನಿಂಗಾವುದು ಬೇಕೋ ಆರಿಸ್ಸೋ. ಈ ರಂಪ ಎಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಒಳಗಿಡು. ನಿದ್ದೆ ಬರ್ತಿದೆ ನಂಗೇ...'

ಭಾಮ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಳು. ಅಪ್ಪನ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ದಾಟಿದಳು. ತನ್ನ ಕೋಣೆ ಹೊಕ್ಕು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಭಾಮ ಮುಖವದಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿ ಅದೆಷ್ಟು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದಳೋ ದಿಂಬಿಗಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದವೇನಿಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಿದೆ ಒಳಮನಸ್ಸು. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಅಮ್ಮನ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯತಮೆಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರೇ, 'ತಗೊಳ್ಳೇ, ಇಟ್ಟಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ' ಎಂದು ಅವರ ಸರೋಜನಿಗೆ ಯಾವ ಸೀರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಕದ್ದು ಮುಚ್ಚಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ವ್ಯವಹಾರ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರಾವ ಸಾಕ್ಷಿ ಬೇಕು? ತಮ್ಮ ಹುಳುಕು ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೇ ಅಪ್ಪ ಸಿಡುಕಿದ್ದು. ಸುಳ್ಳಿನ ಮಾಲೆ ಪೋಣಿಸಿದ್ದು. ಮಗಳಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದೆಂದೇ ಹೊಸ ಸೀರೆ ತೆಗೆಸಿಕೊಡುವ ಮಾತಾಡಿದ್ದು...

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೋ ಹತ್ತಿತ್ತು ನಿದ್ದೆ.

'ಇವತ್ತೇನು ಸಣ್ಣಮ್ಮನಿಗೆ ಬೆಳಗಾಗೇ ಇಲ್ಲ' ಪೊರಕೆ ಹಿಡಿದು ಕಸ ಗುಡಿಸಲು ಕೋಣೆ ಹೊಕ್ಕ ಸರೋಜನ ದನಿ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇ ದಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಕೂತಿದ್ದಳು ಭಾಮ. ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೊಡನೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಆಗಿದ್ದೇ ಪೊರಕೆ ದರ್ಶನ. ಯಾರಾದರೂ ಏಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಮ್ಮ ಹಿಡಿಕುಂಟೆ ಹಿಡಿದು ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಪಶಕುನ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ. ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅಮ್ಮ. ಈ ಕಳ್ಳ ವ್ಯವಹಾರದ ಬದಲು ಅಪ್ಪ ಮತ್ತೊಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹಿರಿಯಮ್ಮಂದಿರು, ಮಾವ, ಅಜ್ಜ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಬಂಧ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಷ್ಟವೋ, ಸುಖವೋ ತಮ್ಮ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಏನೇ ಆದರೂ ಅತ್ತಾಗ ಕಣ್ಣೊರೆಸುವವರು, ನಕ್ಕಾಗ ಜೊತೆ ಕೊಡುವವರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರಿ ಎನಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾಗಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ ಭಾಮ. 'ಸರಿ, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಕಾಲ..'

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮರು ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಅಪ್ಪ ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದ್ದು ಭಾಮಳಿಗೆ ಖುಷಿ ನೀಡಿತು. ಅವಳ ಆತಂಕವಲ್ಲ ಒಮ್ಮೇಲೆ ಕರಗಿಹೋಗಿ, ಅಪ್ಪನ ಬಗ್ಗಿನ ಪ್ರೀತಿ-ಅಭಿಮಾನ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಚಿದಾನಂದ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ; ಮಗಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುವ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಪೆಚ್ಚಾ ಪೂ ವೆ ಕ ವಾ ಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಬಾವನೆಂಟ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ. ಆದರೆ, ಬಾಮನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ಚಿಂತೆಯ ಕಾರ್ಮೋಹ ಕರಗಿಹೋಯಿತು. ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೋದರಮಾವನ ನಂಟೂ ಕಳೆದರೂ, 'ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅಪ್ಪ ಇದ್ದಾನೆ' ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯೇ ಭಾಮ-ಭಾರ್ಗವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಲನೀಡಿತು. ಮಕ್ಕಳ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಚಿದಾನಂದ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ. ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಟ್ಟ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹಿತವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಬೇಗ ಬಂದ ಭಾಮಳಿಗೆ, ಕೆಲಸದ ಮಹಿಳೆ ಸರೋಜಾಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಇರಬಹುದಾದ ಸಂಬಂಧದ ವಾಸನೆ ಹತ್ತಿತು. ಭಾಮಳ ಮನಸ್ಸು ಒಡೆದುಹೋಯಿತು.

ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಯಾವ ಮನಃಕ್ಷೋಭೆಯ ಘಟನೆಯೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದು ಮಗಳ ಮಂಚದ ಬದಿ ಕುಳಿತ ಚಿದಾನಂದ.

'ಏಳು, ಕಾಫಿ ಕುಡಿ...' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳ ತಲೆ ನೇವರಿಸಿದ.

'ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದಿ? ಹುಷಾರಿಲ್ಲಾ?' ಕಕ್ಕುಲತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ. ತಾನು ರಾತ್ರಿ ಕಂಡಿದ್ದು ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕನಸು ಅನಿಸಿತು ಭಾಮನಿಗೆ. ಇವನು, ಇವನು ತನ್ನಪ್ಪ. ತಾನು ಜೀವಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಅಪ್ಪ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೆಲ ವರೆಸಲು ಬಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಬಂದಳು ಸರೋಜ. ಮತ್ತೆ ಗಂಟಕ್ಕಿತು ಭಾಮನ ಮುಖ. ತಿಳಿಯಾಗಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ.

'ಅಲ್ಲಿಡು ಅಪ್ಪಾ, ಆಮೇಲೆ ಕುಡೀತೀನಿ, ಮುಖ ತೊಳೆದು...'

'ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತಲ್ಲೇ...'

'ಆಗ್ಲಿ ಬಿಡು.'

'ಮುಖ ತೊಳೆದು ಬಾ. ಮತ್ತೆ ಬಿಸಿ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ...'

'ಬೇಡ್ಲೆ ನಾನೇ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ.'

'ಕಾಫಿಮತ್ತೆ ಬಿಸಿಮಾಡ್ತೀರು ಚಿಯಾಗಿರುತ್ತಾ? ಒಳ್ಳೇ ಸಣ್ಣಮ್ಮ...' ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದಳು ಸರೋಜ. ಸರ್ರನೆ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೆರೆತು ಭಾಮನಿಗೆ.

'ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟು ನೋಡ್ಕೋ. ಮನೆಯೋರು ಮಾತಾಡ್ಕೊಡ್ತೀ ಮಧ್ಯ ಬಾಯಿ ಹಾಕ್ಕೇಡ...'

'ಅಕಳಪ್ಪಾ, ಬಂತಲ್ಲ ಪಿಟ್ಟು...' ಹಾಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳು ಸರೋಜ.

'ದೊಡ್ಡೋರ ಹತ್ತ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಒರಟಾಗಿ

ಮಾತಾಡ್ಕಾರ್ಡು ಪುಟ್ಟೇ. ಯಾರೇ ಆಗಿರ್ಲಿ, ಅವಮಾನ ಮಾಡ್ಕಾರ್ಡು...' ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅಪ್ಪ? ಭಾಮ ಬಚ್ಚಲು ಹೊಕ್ಕು ಸಶಬ್ದವಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು.

***

ಮಗಳ ಕಾಲಿಗೊಂದು ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಚಿದಾನಂದ ಅವಳಿಗೊಂದು ಸೀರೆ ತೆಗೆಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ.

'ಬಾರೇ, ಹೋಗ್ಬರೋಣ. ನಿಂಗೇ ಬೇಕಾದ್ದು ತಗೋ. ಹಾಗೇ ಹೋಟೆಲಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರೋಣ.'

'ಬೇಡ ಅಪ್ಪಾ, ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಡ...'

'ನಿನ್ನ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಇವತ್ತು ಬೇಡ ಆಗ್ಲಿಡುತ್ತಾ? ತಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡ್ಬೇಡ. ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳು.'

'ಹೊಸ ಸೀರೆ ಬೇಕೊಂತ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದಾ? ಅಮ್ಮನ ಸೀರೇನ ಉಡ್ಡೀನಿ ಅಂದೆ...'

'ನೋಡು, ನಿಂಗೇ ಭ್ರಮೆ ಹತ್ತಿರೋದು ಹೌದೇ ಹೌದು. ಅಮ್ಮ ಇದ್ದಾಗ್ಲೇ ಆ ಸೀರೇನ ಅವಳು ಯಾರಿಗೋ ಕೊಟ್ಟಿರ್ಬಹುದು. ಅದು ಇದೆ ಅಂತ ನೀನು ಅಂದ್ಕೊಂಡಿರ್ಬಹುದು. ನಿನ್ನೇನೇ ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿದೀನಿ...'

'ಅಮ್ಮ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಾನೇ ಅಲ್ಲಾ ಸೀರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದು? ಅದೂ ಈ ಮನೆ ತಗೊಂಡ್ಲೇ...'

'ನಂಗೇ ತಲೆ ಕೆಡಿಸ್ಕೇಬೇಕೊಂತ ನೀನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ ನಾನೇನೂ ಮಾಡೋಕಾಗಲ್ಲ. ಈಗಾಗ್ಗೆ ನಂಗೇ ನನ್ನ ತಾಪತ್ರಯ ಸಾವಿರ ಇದಾವೆ. ಮನೇನು, ಬ್ಯಾಂಕಿಂದು, ನಿಮ್ಮದು ಅಂತ...'

'...'

'ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬನ್ನೂ ಹೂವಿನ ಹಾಗೆ ಜೋಪಾನ